

گفت و گو «وطن امروز» با دکتر اسماعیل منصوری لاریجانی درباره ایجاد عرفانی زیارت اربعین

سیر به حقیقت ولایت

صفحه ۵

واکنش وزارت امور خارجه به گزارش «وطن امروز» پیرامون انفعال دیپلماسی در پیگیری حقوقی ترور شهید حاج قاسم سلیمانی**در این جوابیه تقریباً به هیچ اقدام مؤثری درباره پیگیری حقوقی و دیپلماتیک ترور سپهبد قاسم سلیمانی اشاره نشده است!**

سکوت معنادار!

صفحه ۲

انتقام تمیز از آل کثیف

لابی آل سعود و محرومیت عیسی آل کثیر هم نتوانست مانع باخت نماینده عربستان مقابل نماینده ایران شود**پرسپولیس در ضربات پنالتی النصر را شکست داد و به فینال لیگ قهرمانان آسیا رسید**

صفحه ۶

تیتراهای امروز

ترامپ با علامت‌هایی چون سرفه، تب و خستگی مزمن راهی بیمارستان نظامی والتر رید شد

برخی منابع خبری از ناپایداری وضعیت جسمی ترامپ می‌گویند

فوق‌زدگی دموکرات‌ها

صفحه ۷

تعطیلی محدود استان تهران

این تعطیلی یک هفته‌ای مراکز فرهنگی ورزشی، آموزشی و تفریحی که قبلاً با محدودیت مواجه بودند

صفحه ۴

«وطن امروز» گزارش می‌دهد قیمت دلار از سال ۹۲ تاکنون ۹۱۳ برابر شده است

زلزله ۹ ریشتری دلار

صفحه ۳

گزارش «وطن امروز» از زلزله ۳ تریلیون سیلیمی

فیلم‌هایی برای ندیدن!

صفحه ۸

نگاه

انضباط مالی به جای انبساط مالی

[محمد نجار صادقی]

محمدباقر نوبخت طراحی بودجه‌های دولت حسن روحانی، راهبردی اصلی بودجه سال ۱۴۰۰ را در گزاره «قبض پولی و انبساط مالی» تبیین کرده است. بخش اول این راهبرد برای شرایط کنونی اقتصاد ایران که با سیل نقدینگی ۲۶۰۰ هزار میلیارد تومانی دست و پنجه نرم می‌کند، بسیار حیاتی است. دولت اگر بتواند به این هدف نائل آید، می‌تواند از بار تورمی بازارهای دارایی مانند طلا، سکه، خودرو و مسکن تا حدودی جلوگیری کند. سناریوهای بسیاری در رابطه با اجرای سیاست انقباض پولی مطرح است که به نظر

می‌رسد جدی‌ترین و محتمل‌ترین آنها افزایش نرخ بهره بانکی در سال آینده باشد. بیشترین افزایش نرخ بهره هم در سیردهای غیردیده‌ای یا بلندمدت اتفاق خواهد افتاد تا از این طریق دولت بتواند به هدف فریز پولی دست پیدا کند، البته همین سیاست با بانک‌ها ارتباط داشته و به نگاهی که نقد تولید نشود و بانک‌ها اقدام به نگاهداری کنند، صرفاً انتقال بحران از شرایط کنونی به آینده است. اما نکته قابل توجه‌تر راهبرد بودجه سال آتی بحث انبساط مالی است. آنطور که پیداست دولتی‌ها می‌خواهند در سال آینده برای خروج از رکود اقدام به افزایش هزینه‌های جاری کنند. اگر بخواهیم راحت‌تر سخن بگوییم، دولت می‌خواهد سال ۱۴۰۰ را بخرجی کند و از این طریق تقاضا را در کشور افزایش دهد. این سیاست می‌تواند در قالب شروع بر پروژه‌های عمرانی، افزایش یارانه‌های نقدی، افزایش حقوق و اقداماتی از این دست محقق شود. نکته قابل توجه در این رابطه محل اعتبار اجرای چنین راهبردی است. دولت سال جاری بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار میلیارد تومان کسری بودجه داشت و به نظر می‌رسد این کسری بودجه سال آینده با توجه به افزایش تبعات اقتصادی کرونا به صورت فزاینده‌ای افزایش یابد. با این تفاوت که در سال جاری دولت قرار دارد و از سوی دیگر مردم هم به دلیل نوسانات بی‌دری بازار سرمایه به نظر می‌رسد به سمت خرید سهام‌های دولتی نخواهند رفت. کما اینکه این ریزش خرید توسط مردم در خرید داراوم مشهود است. اما اینطور که پیداست محمدباقر نوبخت فکر این موضوع را کرده و در اظهارات اخیر خود تأکید ویژه‌ای بر فروش اوراق سلف نفتی داشته است. ادامه در صفحه ۶

یادداشت

رئیس‌جمهور در تازه‌ترین سخنانش خود در جلسه ستاد

ملی مبارزه با کرونا تأکید کرد:

«امروز آمار وضع اقتصادی آلمان نشان می‌دهد اقتصادشان منفی ۵/۲ درصد کوچک‌تر شده است، اقتصاد ما شرایط بهتری دارد و رشد اقتصادی بدون نفت ما تا پایان سال، مثبت خواهد شد.»

باید به استحضار آقای روحانی و دولت محترم برسانیم متوسط نرخ تورم آلمان در سال‌های ۱۹۵۰ تا ۲۰۱۹ برابر با ۲/۳۷ درصد بوده است. آخرین نرخ تورم در آلمان نیز ۱/۳۵ درصد است. هر چند اقتصاد آلمان در سال ۲۰۲۰ میلادی تحت تأثیر شیوع ویروس کرونا کوچک‌تر شده است اما دولت غیریکدست و ائتلافی آلمان (مشکل از ۲ حزب سنتی مخالف دموکرات- مسیحی و سوسیال- دموکرات) توانسته است مانع افزایش افسارگسیخته قیمت‌ها، به سبک و سیاق کشور ما شود! یک: متأسفانه بر اساس گزارش رسمی بانک مرکزی، شهریورماه سال جاری قیمت هر مترمربع مسکن در تهران با بیش از ۹۱ درصد افزایش نسبت به شهریورماه سال گذشته مواجه شده است.

دیدگاه

مصطفی ادیب در شرایطی نخست‌وزیری را پذیرفت که ۱۴ مرداد بعد از انفجار بیروت، ۳ نخست‌وزیر قبلی یعنی دیاب، حریری و میقاتی از وی خواستند از آلمان به لبنان بیاید و نخست‌وزیری را قبول کند طبعاً قبول مسئولیت در چنین شرایطی، ریسک بالایی داشت. از سوی دیگر ادیب فرصت داشت شرایط کابینه را تا حدی تغییر بدهد و چون خودش وابستگی حزبی و قومی نداشت، به دنبال ایجاد یک دولت فدرال بود. در این بین روبروکرد آمریکا و فرانسه نسبت به لبنان و گروهان گرفتن اقتصاد، معیشت و سیستم مالی و بانکی برای حذف حزب‌الله از ساختار سیاسی و تشکیل کابینه‌ای یکدست و در خدمت غرب بود. در این بین فشارهایی که از سوی جریان ۱۴ مارس و افرادی مثل نواف سلام، نجیب میقاتی

شوخی به‌موقعی نبود آقای رئیس‌جمهور!

[محمدحسین مهدوی‌زادگان]

ابطال‌پذیری فوری» آن کاملاً محرز و مشخص بود، به سنگ بنا و «قطعه نقل» معادلات اقتصادی- سیاسی کشور تبدیل شد. در آن زمان، هر اندازه دلسوزان و منتقدان به دولت درباره عواقب و تبعات این «محاسبه خطرناک» هشدار دادند، هیچ‌کس پاسخگو نبود. حتی منتقدان با بدترین الفاظ و کلمات، از سوی رئیس دولت و دیگر اعضای کابینه مورد اهانت و شتمانت قرار گرفتند. آنها (منتقدان) متهم شدند خواستار «حصر ایران» و تحمیل دلار ۵ هزار تومانی (!) به مردم هستند!

در هر حال، آمریکا با یک حرکت ساده از برجام خارج شد و تحریم‌های یکجانبه را علیه ایران وضع کرد. حتی پس از خروج واشنگتن از برجام، دولت به جای عبرت‌گیری از گذشته، روی مؤلفه‌ای به نام «برجام اروپایی» سرمایه‌گذاری کرد و استراتژی «بازگشت به گذشته» را جایگزین استراتژی «تغییر قواعد اساسی بازی» کرد! اکنون، در آستانه برگزاری انتخابات

فرانسه؛ مهره آمریکا در لبنان

[سیدرضا صدرالحسینی]

لبنان در صدد حفظ وضعیت بی‌دولتی در این کشور و برداشت منفعی که از کنار این وضعیت حاصل می‌شود هستند. در بعد داخلی این وضعیت منجر به افزایش نفوذ لابی‌های فساد و سوءاستفاده‌های مالی خواهد شد که جامعه لبنان را تضعیف‌تر و اوضاع را آشفته‌تر خواهد کرد. در بعد منطقه‌ای نیز تداوم وضعیت بی‌ثباتی در لبنان فرصتی به رژیم صهیونیستی خواهد داد تا این رژیم در بیهوده بحران کرونا و اعتراضات داخلی در سرزمین‌های اشغالی تمرکز کمتری برای تهدیدات احتمالی در مرزها بگذارد. از سوی دیگر سخنان اخیر سیدحسین نصرالله، دبیر کل حزب‌الله لبنان مبنی بر اینکه آمریکایی‌ها در تلاش برای احیای گروه تروریستی داعش در منطقه هستند نیز نشان می‌دهد

بیش از ۹۰ درصدی قیمت مسکن در طول یک سال، آن هم در حالی که تحریم جدیدتری علیه ایران (از جمله تحریم‌های چندجانبه شورای امنیت) اعمال نشده، معنای جز بی‌تدبیری و سوءمدیریت اقتصادی در کشور ندارد. کاهش ارزش پول ملی، بیش از آنکه متغیری وابسته به تحریم‌های یکجانبه آمریکا باشد، متأثر از رهاشدگی اقتصاد و معیشت عمومی از سوی دولت است. عطش دولت درباره احیای برجام از دست رفته، به اندازه‌ای در طول ۲ سال و نیم اخیر زیاد بوده است که حتی مؤلفه‌های «تطبيق اقتصاد با تحریم» یا «گذار از اقتصاد تحریم‌محور» را نادیده انگاشت و «اقتصاد تولیدمحور» را به جای یک «چارچوب عملیاتی» تقریباً به یک «شعار» تبدیل کرد.

البته شاید آقای رئیس‌جمهور در جملات اخیر خود، قصد داشته‌اند با ملت ایران در این اوضاع بحران‌زده و بی‌سابقه اقتصادی، شوخی کنند! اگر اینگونه باشد، ایشان زمان مناسبی را برای شوخی با مردم در نظر نگرفته‌اند، زیرا نگرانی از تورم لحظه‌ای و افسارگسیخته، جایی را برای نشانیدن لیخنند بر لبان مردم باقی نگذاشته است.

تقسیم قدرت در لبنان بر اساس تعداد حضور نمایندگان در پارلمان باشد اما آقای مکرون به دنبال این است که بخش قابل توجهی از نیروهای سیاسی- اجتماعی لبنان را که مقاومت هستند و در دو حزب امل و حزب‌الله فعالیت می‌کنند نادیده بگیرد. هر چند چهره واقعی مکرون در گذشته و در سفر اولش به لبنان هم برای برخی تحلیلگران سیاسی از جمله حزب‌الله مشخص بود که وی در حال انجام یک مأموریت آمریکایی است. این موضوع در صحبت‌های اخیر آقای مکرون بخوبی روشن شد. قدر مسلم اینکه آمریکا و فرانسه در یک سناریوی از پیش طرح‌ریزی شده به دنبال تأمین کردن مردم و گسست جامعه لبنان به منظور حمایت از رژیم صهیونیستی بودند. اما آنچه مشخص است اینکه توان جریان مقاومت و آینده‌نگری این جریان سبب خواهد شد این سناریو نیز مانند توطئه‌های قبلی صهیونیست‌ها بی‌نتیجه بماند.

* کارشناس غرب آسیا